Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. februára 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 4 — Vecná pôsobnosť — Zrážky z príjmov z majetku — Všeobecný sociálny príspevok — Príspevok na úhradu sociálneho dlhu — Sociálne odvody — Dodatočný príspevok k sociálnym odvodom — Účasť na financovaní povinných systémov sociálneho zabezpečenia — Priama a dostatočne relevantná súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia“

Vo veci C-623/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 17. júla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 28. novembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ministre de l'Économie et des Finances

proti

Gérardovi de Ruyterovi,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia S. Rodin, A. Borg Barthet, E. Levits a F. Biltgen (spravodajca),

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— G. de Ruyter, v zastúpení: J. Molinié, advokát,

— francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a W. Roels, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 21. októbra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308; ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi ministre de l'Économie et des Finances (minister hospodárstva a financií) a pánom de Ruyterom vo veci úhrady viacerých sociálnych príspevkov za obdobie rokov 1997 až 2004 týkajúcich sa odplatnej doživotnej renty z holandských zdrojov.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 4 nariadenia č. 1408/71, nazvaný „Vecná pôsobnosť“, znie:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

a) nemocenské dávky a dávky v materstve;

b) dávky v invalidite vrátane tých, ktoré sú určené na udržanie alebo zlepšenie zárobkovej schopnosti;

c) dávky v starobe;

d) pozostalostné dávky;

e) dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania;

f) podpora pri úmrtí;

g) dávky v nezamestnanosti;

h) rodinné dávky.

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky všeobecné a osobitné systémy sociálneho zabezpečenia, či už príspevkové alebo nepríspevkové, a systémy týkajúce sa právnej zodpovednosti zamestnávateľa alebo vlastníka lode v súvislosti s dávkami uvedenými v odseku 1.“

4 Podľa článku 13 nariadenia č. 1408/71:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ článok[y] 14 až 17 neustanovujú inak:

a) na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

b) na osobu, ktorá je samostatne zárobkovo činná na území jedného členského štátu, sa vzťahujú právne predpisy tohto členského štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu;

…“

Francúzske právo

5 Podľa článku L. 136-6 code de la sécurité sociale (Zákonník sociálneho zabezpečenia), v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej, podliehajú fyzické osoby s daňovým bydliskom vo Francúzsku v zmysle článku 4 B code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník) povinnosti platiť príspevok z príjmov z majetku, a to na základe čistej výšky príjmov stanovenej na účel posúdenia dane z príjmu, najmä z príjmov z prenájmu nehnuteľností, z odplatnej doživotnej renty a z príjmov z kapitálového majetku.

6 Podľa článku 1600-0 C code général des impôts, ktorý sa nachádza medzi ustanoveniami tohto zákonníka týkajúcimi sa „všeobecného sociálneho príspevku vyberaného v prospech Caisse nationale des allocations familiales (Štátny fond pre rodinné prídavky), Fonds de solidarité vieillesse (Fond solidarity v starobe) a systémov povinného zdravotného poistenia“ (ďalej len „CSG“), v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej, podliehajú fyzické osoby s daňovým bydliskom vo Francúzsku v zmysle článku 4 B, ako aj článku L. 136-6 code de la sécurité sociale, povinnosti platiť príspevok z príjmov z majetku, a to na základe čistej výšky príjmov stanovenej na účel posúdenia dane z príjmu, najmä z príjmov z prenájmu nehnuteľností, z odplatnej doživotnej renty a z príjmov z kapitálového majetku.

7 Podľa článkov 1600-0 G a 1600-0 H code général des impôts, v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej, podliehajú tieto osoby takisto povinnosti platiť „príspevok na úhradu sociálneho dlhu“ (ďalej len „CRDS“), a to na základe tých istých príjmov.

8 Podľa článku 1600-0 F code général des impôts, v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej, podliehajú uvedené osoby navyše povinnosti platiť „sociálny odvod“ vo výške 2 % z tých istých príjmov, ako aj od 1. júla 2004 dodatočný príspevok vo výške 0,3 % podľa článku L. 14-10-4 code de l’action sociale et des familles (zákonník o sociálnej činnosti a rodine).

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 Pán de Ruyter, holandský štátny príslušník s bydliskom vo Francúzsku, je zamestnancom holandskej spoločnosti Vermeer Verenigde Bedrijven BV.

10 Pán de Ruyter priznal za obdobie rokov 1997 až 2004 príjmy z holandských zdrojov pozostávajúce z miezd, príjmov z kapitálového majetku, z priemyselných a obchodných ziskov, ako aj z odplatných doživotných rent vyplácaných dvoma holandskými poisťovňami.

11 Francúzsky daňový úrad sa domnieval, že odplatné doživotné renty vyplácané pánovi de Ruyter predstavujú príjmy z majetku a z dôvodu týchto rent mu uložil povinnosť uhradiť príspevky CSG, CRDS, sociálny odvod vo výške 2 %, ako aj dodatočný príspevok vo výške 0,3 % k tomuto odvodu.

12 Pán de Ruyter podal na tomto úrade sťažnosť voči dôvodnosti tohto zdanenia domnievajúc sa, že povinnosť prispievať do dvoch odlišných systémov sociálneho zabezpečenia z tých istých príjmov je v rozpore so zásadou uplatnenia sociálnych právnych predpisov jedného členského štátu v zmysle článku 13 nariadenia č. 1408/71, keďže tieto príjmy už boli v Holandsku predmetom zrážok rovnakej povahy. Keďže bola táto sťažnosť, ako aj následné žaloby pred Tribunal administratif de Marseille a Tribunal administratif de Nîmes (správne súdy v Marseille a v Nîmes) zamietnuté, napadol pán de Ruyter rozsudky vydané týmito súdmi na Cour administrative d'appel de Marseille (Odvolací správny súd v Marseille).

13 Rozsudkami z 15. októbra 2009 a 1. júla 2010 Cour administrative d'appel de Marseille zbavil pána de Ruyter povinnosti uhradiť príspevky z doživotnej renty, ktorá sa mu vyplácala medzi rokmi 1997 až 2000 a 2001 až 2004, pričom sa tento súd domnieval, že zaťaženie doživotnej renty spornými daňami bolo v rozpore so zásadou voľného pohybu pracovníkov zavedenou článkom 39 ES.

14 Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (minister pre rozpočet, verejné financie, verejnú službu a reformu štátu) podal proti týmto rozsudkom kasačný opravný prostriedok na Conseil d'État (Štátna rada).

15 Conseil d'État rozsudkom zo 17. júla 2013 zrušila čiastočne rozsudok Cour administrative d'appel de Marseille z 15. októbra 2009 a v celom rozsahu rozsudok tohto súdu z 1. júla 2010. Domnievala sa, že samotná okolnosť, že dotknuté doživotné renty boli predmetom zdanenia v Holandsku, ktoré má rovnakú povahu ako zdanenie vo Francúzsku, nepostačuje na vymedzenie zásahu do voľného pohybu pracovníkov vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva o ES platná v danom čase neobsahovala všeobecné kritériá pre rozdelenie právomocí medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o vylúčenie dvojitého zdanenia v rámci Európskej únie.

16 V rámci rozhodovania v oboch veciach, ktoré jej boli predložené, a keďže pán de Ruyter tvrdil, že predmetné zrážky vo veci samej boli v rozpore s článkom 13 nariadenia č. 1408/71, Conseil d'État prišla k názoru, že aby bolo možné posúdiť rozsah zásady uplatnenia právnych predpisov jedného členského štátu, ktorá je uvedená v tomto článku, je potrebné určiť, či tieto zrážky vykazujú priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 a patria tak do jeho pôsobnosti.

17 V tejto súvislosti Conseil d'État konštatovala, že na jednej strane sa uvedené zrážky podieľajú na financovaní francúzskych povinných systémov sociálneho zabezpečenia.

18 Na druhej strane a na rozdiel od situácií, ktoré viedli k prijatiu rozsudkov Komisia/Francúzsko (C-34/98, EU:C:2000:84) a Komisia/Francúzsko (C-169/98, EU:C:2000:85), Conseil d'État uviedla, že predmetné zrážky vo veci samej nezaťažujú príjmy zo zárobkovej činnosti a náhradné príjmy, nahrádzajúc tak sčasti príspevky do sociálneho zabezpečenia, ale len príjmy z majetku dotknutého daňovníka bez ohľadu na výkon jeho zárobkovej činnosti.

19 Conseil d'État tiež uviedla, že uvedené zrážky nemajú žiadnu súvislosť so vznikom nároku na dávky alebo výhody poskytované systémom sociálneho zabezpečenia a z tohto dôvodu majú daňovú povahu a nie povahu príspevkov do sociálneho zabezpečenia v zmysle ústavných ustanovení a vnútroštátnych právnych predpisov.

20 Za týchto podmienok Conseil d'État rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú zrážky dane z príjmov z majetku, akými sú CSG z príjmov z majetku, CRDS z tých istých príjmov, sociálne odvody vo výške 2 % a dodatočný príspevok k týmto odvodom, na základe samotnej skutočnosti, že sa podieľajú na financovaní francúzskych povinných systémov sociálneho zabezpečenia, priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 [nariadenia č. 1408/71] a patria tak do pôsobnosti tohto nariadenia?“

O prejudiciálnej otázke

21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či majú zrážky dane z príjmov z majetku, ako vo veci samej, ktoré sa podieľajú na financovaní povinných systémov sociálneho zabezpečenia, priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 a patria tak do pôsobnosti tohto nariadenia, hoci tieto zrážky zaťažujú príjmy z majetku daňovníkov bez ohľadu na výkon ich zárobkovej činnosti.

22 Pri odpovedi na túto otázku je potrebné pripomenúť, že článok 4 nariadenia č. 1408/71 určuje rozsah pôsobnosti ustanovení uvedeného nariadenia, podľa ktorých sa zdá, že systémy sociálneho zabezpečenia sú v celom rozsahu podriadené uplatneniu pravidiel práva Únie (rozsudky Jansen, 104/76, EU:C:1977:72, bod 7, ako aj Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, bod 15).

23 Súdny dvor zdôraznil, že určujúci prvok na účely uplatnenia nariadenia č. 1408/71 spočíva v priamej a dostatočne relevantnej súvislosti predmetného ustanovenia so zákonmi upravujúcimi časti systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 (rozsudky Rheinhold & Mahla, EU:C:1995:144, bod 23; Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, bod 35, a Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, bod 33).

24 Okolnosť, že zrážka je vnútroštátnou právnou úpravou označená za daň, nevylučuje, že vzhľadom na nariadenie č. 1408/71 môže byť tá istá zrážka považovaná za zrážku spadajúcu do pôsobnosti tohto nariadenia (rozsudky Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, bod 34, a Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, bod 32).

25 Toto konštatovanie nemožno vyvrátiť ani skutočnosťou, že dotknutá zrážka je sčasti určená na splatenie dlhu systému sociálneho zabezpečenia, ktorý vznikol financovaním služieb poskytnutých v minulosti (rozsudok Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, bod 39), ani skutočnosťou, ako tiež uviedla generálna advokátka v bode 31 svojich návrhov, že uvedené zrážky nenahrádzajú sociálne príspevky, ktoré existovali v minulosti.

26 Rovnako existencia alebo absencia protihodnoty vo forme služieb nie je na účely uplatnenia nariadenia č. 1408/71 relevantná, keďže určujúcim kritériom je, či sa príspevok použije na financovanie systému sociálneho zabezpečenia členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, bod 39 a 40, ako aj Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, body 37 a 38).

27 Vo veciach, v ktorých išlo o daňové zrážky uskutočnené francúzskym daňovým úradom z príjmov zo zárobkovej činnosti a náhradných príjmov poberaných zamestnancami a samostatne zárobkovo činnými osobami s bydliskom vo Francúzsku, ktorí spadajú pod francúzsku daňovú právnu úpravu, ale pracujú v inom členskom štáte, tak Súdny dvor konštatoval, že zrážky boli spojené osobitne a priamo s financovaním sociálneho zabezpečenia vo Francúzsku, a preto z toho vyvodil, že zrážky vykazujú priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 (rozsudky Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, body 36 a 37, ako aj Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, body 34 a 35).

28 K rovnakému záveru je potrebné prísť aj v prípade zrážok vo veci samej, ktoré sa netýkajú príjmov zo zárobkovej činnosti a náhradných príjmov zamestnancov, ale príjmov z majetku, keďže sa nenamieta voči skutočnosti, že prostriedky z nich získané sú priamo a osobitne spojené s financovaním určitých častí francúzskeho systému sociálneho zabezpečenia alebo so splatením dlhu tohto systému.

29 Uvedené zrážky vykazujú priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71, bez ohľadu na vzťah medzi príjmami z majetku daňovníkov a výkonom ich zárobkovej činnosti.

30 V tejto súvislosti, ako uviedla aj generálna advokátka v bode 41 svojich návrhov, nie je uplatnenie ustanovení nariadenia č. 1408/71 podriadené výkonu zárobkovej činnosti.

31 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že na účely uplatnenia nariadenia č. 1408/71 je existencia pracovného pomeru irelevantná, lebo rozhodujúcou okolnosťou je v tejto súvislosti skutočnosť, že osoba je povinne alebo dobrovoľne poistená pre prípad jednej alebo viacerých poistných udalostí vo všeobecnom alebo osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia uvedenom v článku 1 písm. a) uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, bod 36, a Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, body 26 a 28).

32 Okrem toho pojem „právne predpisy“ v zmysle článku 1 písm. j) nariadenia č. 1408/71 je charakteristický širokým obsahom, ktorý zahŕňa všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté členským štátom, a musí byť chápaný ako pojem zahŕňajúci všetky vnútroštátne opatrenia uplatniteľné v danej oblasti (rozsudok Bozzone, 87/76, EU:C:1977:60, bod 10).

33 Tento výklad navyše podporuje aj cieľ nariadenia č. 1408/71, ako aj zásady, na ktorých je toto nariadenie založené.

34 S cieľom zabezpečiť voľný pohyb pracovníkov Únie a vychádzajúc vo vzťahu k rôznym vnútroštátnym právnym predpisom zo zásady rovnosti ich zaobchádzania, nariadenie č. 1408/71 totiž zaviedlo vo svojej hlave II koordinačný systém, ktorý upravuje najmä určovanie právnych predpisov uplatniteľných na zamestnancov alebo na samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré za rôznych okolností využívajú svoje právo na voľný pohyb a takýto systém je charakteristický tým, že podmienky, ktorým podlieha priznanie starobného dôchodku, sa v jednotlivých členských štátoch líšia (pozri v tomto zmysle rozsudky Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, bod 20, a Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, bod 25 a 28).

35 Dôsledkom komplexného charakteru systému kolíznych noriem je, že zákonodarcom každého členského štátu sa odníma právomoc určiť podľa vlastnej úvahy rozsah a podmienky uplatňovania svojej vnútroštátnej právnej úpravy, pokiaľ ide o osoby, ktoré im podliehajú, a pokiaľ ide o územie, v rámci ktorého majú vnútroštátne ustanovenia účinky (rozsudky Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, bod 14, a Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, bod 54).

36 V tejto súvislosti článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje, že osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu, čo vylučuje, okrem prípadov uvedených v článkoch 14c a 14f, akúkoľvek možnosť kumulácie viacerých právnych predpisov počas rovnakého obdobia (pozri v tomto zmysle rozsudok Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, bod 11).

37 Zásada uplatnenia predpisov len jedného štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia má predísť ťažkostiam, ktoré by mohli vyplynúť zo súčasného uplatnenia predpisov viacerých členských štátov, a odstrániť nerovnosť v zaobchádzaní, ktorá by pre osoby pohybujúce sa v rámci Únie bola dôsledkom čiastočnej alebo úplnej kumulácie uplatniteľných právnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, bod 46; Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, bod 43, a Allard, C-249/04, EU:C:2005:329, bod 28).

38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že uplatnenie ustanovení nariadenia č. 1408/71 sa nemôže obmedziť na príjmy osôb z pracovnoprávnych vzťahov, inak by hrozilo vytvorenie rozdielov v uplatnení článku 13 tohto nariadenia v závislosti od pôvodu príjmov, ktoré tieto osoby poberajú.

39 Povinnosť osôb s bydliskom v jednom členskom štáte, ktoré prispievajú do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, financovať navyše, hoci len čiastočne, sociálne zabezpečenie štátu bydliska, vytvára totiž nerovné zaobchádzanie z pohľadu článku 13 nariadenia č. 1408/71, keďže všetky ostatné osoby s bydliskom v tomto členskom štáte musia prispievať iba do jeho systému sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:84, body 45 až 48, a Komisia/Francúzsko, EU:C:2000:85, body 42 až 45).

40 V danej veci, keďže pán de Ruyter ako migrujúci zamestnanec spadá do systému sociálneho zabezpečenia v členskom štáte zamestnania, t. j. v Holandsku, a nepatrí medzi výnimky upravené v článkoch 14c a 14f nariadenia č. 1408/71, ktoré povoľujú kumuláciu viacerých vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia, nemôže byť členským štátom pobytu, pokiaľ ide tak o príjmy vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu, ako aj príjmy z majetku, podriadený vnútroštátnym právnym ustanoveniam upravujúcim zrážky, ktoré vykazujú priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71.

41 Okrem toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 57 svojich návrhov, z dôvodu zásady uplatnenia právnych predpisov jedného členského štátu uvedenej v článku 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, nemôžu byť tieto konštatovania spochybnené skutočnosťou, že príjmy z majetku pána de Ruyter ešte neboli predmetom zdanenia vo forme príspevku do sociálneho zabezpečenia v členskom štáte jeho zamestnania.

42 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na položenú otázku odpovedať, že nariadenie č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že zrážky dane z príjmov z majetku, ako sú vo veci samej, ktoré sa podieľajú na financovaní povinných systémov sociálneho zabezpečenia, majú priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 a patria tak do pôsobnosti tohto nariadenia, hoci tieto zrážky zaťažujú príjmy z majetku daňovníkov bez ohľadu na to, či títo daňovníci vykonávajú zárobkovú činnosť.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998, sa má vykladať v tom zmysle, že zrážky dane z príjmov z majetku, ako sú vo veci samej, ktoré sa podieľajú na financovaní povinných systémov sociálneho zabezpečenia, majú priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 a patria tak do pôsobnosti uvedeného nariadenia, hoci tieto zrážky zaťažujú príjmy z majetku daňovníkov bez ohľadu na to, či títo daňovníci vykonávajú zárobkovú činnosť.

Podpisy